אין פּלאָנטער פון לעבן . . .

א תעכסט שפּאָ־ נענדער ראָמאַן פון דעם מאַ־ תערנעס אידיש לעבן אין אמעריקע

פון ט. ס.

(פּאָרעזונג)

זיי זיינען איר אזוי באַקאַנט די דאָ־ זיקע אויגן... זי האָט זיי ערגעץ וואָו געזעהן... די אויגן זיינען איר אמאָל נעזונד נאָענטש, אויגן...

די אויגן האָבן אזוי ווי נערעדט צו איר. נעבעכט זיך בי׳ איר.

אבער זי, נאָר וואָס זי איז, אנשטאָט צו קוקן אין די דאָזיקע אויגן, אנשטאָט זוכן צו פּאַרשטיין וואָס פּאָר א גרוס די דאָזיקע אויגן האָבן צוגתאָן צו איר אנשטאָט דעם האָס זי פּאַרוואָרפן דעם קאָפּ, האָט א קוויטש זי געטאָן, האָט נע׳חלש׳ט...

אוּן די אויגן זיינען פּאַרשוואַנדן. מער וועט זי זיי ניט זעהן.

אבער פון איר נשמה האָט נאָר עפּעס אַ־ נעבראָכן. איר הארץ האָט נעפּרט.

זי איז דאָך אין אירע בעסטע יאָרן עגזיסטירן. זי האָט נעפּילט, אז זי הויבט אן אינגעלעבן דאָס, וואָס מענטשן רופן נעווינלעך אן די צוויי־טע יוגנט.

זי האָט נעשמייכלט צו זיך אליין, זי האָט ניט נעגלויבט אז א מענש קאָן אינגעלעבן דאָס, וואָס מענטשן רופן נעווינלעך אן די צוויי־טע יוגנט.

אוּן די אויגן זיינען פּאַרשוואַנדן. מער וועט זי זיי ניט זעהן.

אבער פון איר נשמה נעפּינט זיך נאָך עפּעס אַ נגרוס.

זי האָט נעשמייכלט צו זיך אליין, זי האָט ניט נעגלויבט אז א מענש קאָן אינגעלעבן דאָס, וואָס מענטשן רופן נעווינלעך אן די צוויי־טע יוגנט.

אבער איר נשמה האָט נאָך עפּעס נעבראָכן.

זי איז דאָך אין אירע בעסטע יאָרן.

אוּן די אויגן זיינען פּאַרשוואַנדן.

מער וועט זי זיי ניט זעהן.

אבער פון איר נשמה איז נאָך עפּעס נעבליבן